

РЕШЕНИЕ

№ 4243

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 06.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1962** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 186 от Закон за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „Тендър Системс“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, срещу ЗНПАМ № ФК-С1980-0130291/03.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности С.“, ГД“ФК“ в ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е издадена, без да са изложени мотиви относно продължителността на срока на наложената ПАМ, както и при несъответствие с целта на закона. Моли се заповедта да бъде отменена. Претендират се разноси. В представена по делото молба чрез процесуалния си представител жалбоподателят поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси. Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности С.“, ГД“ФК“ в ЦУ на НАП – в съдебно заседание не се представява.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 17.01.2023 г., в 10:55 часа, била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - бърза закуска, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от „Тендър Системс“ ООД.

При проверката е констатирано, че търговецът „Тендър Системс“ ООД в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане

чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), е което е допуснато нарушение на разпоредбата на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Извършена е контролна покупка от органите по приходите на 1 бр. принцеса и 1 бр. тост на обща стойност 8,50 (осем лв. и 50 ст.) лева, платени в брой от М. И. - инспектор по приходите, за която не е издаден фискален бон при получаване на плащането от наличните 2 броя регистрирани за обекта и работещи фискални устройства модел Datecs DP-150 с инд. № DT468558 и фискална памет № 02950421 и модел Datecs DP-150 с инд. № DT773495 и фискална памет № 02773495 или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18/2006 г. Плащането е прието от К. И. Л. на длъжност управител. Плащането е прието за сметка на „Тендър систем“ ООД. Неиздаването се потвърждава и от разпечатка КЛЕН от 17.01.2023 г.

След легитимация на контролните органи са предприети процесуалните действия за нуждите на проверката (преброяване на парите в касата, изготвяне на опис на наличните средства в касата, снемане на отчет от ФУ, попълване на декларации, преглед на документи и др.) от наличните в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и Дневен финансов отчет (ДФО), от които е видно, че сумата от 8,50 (осем лв. и 50 ст.) лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. От отпечатаните 2 бр. КЛЕН и 2 бр. Дневен финансов отчет (ДФО) от наличните в обекта ФУ, се установява, че за деня на проверката разчетената касова наличност от дневният оборот от монтираното в обекта ФУ модел Datecs DP-150 с инд. № DT468558 и фискална памет № 02950421 и рег. № на ФУ в НАП: 4112230/25.03.2019 г. е в размер на 105,70 лв., видно от изведен дневен „X“ - отчет № 0000351/17.01.2023 г. - 11:12:09 ч. Фактичeskата наличност в касата на обекта е в размер на 194,00 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства от Л. Х. И. - служител в обекта. Установена е положителна разлика в касовата наличност в размер на 88,30 лв., която не е отразена на фискалното устройство съгласно изискванията на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, издадена във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Разчетената касова наличност от дневният оборот от монтираното в обекта ФУ модел Datecs DP-150 с инд. № DT773495 и фискална памет № 02773495 и рег. № на ФУ в НАП: 4107317/25.03.2019 г. е в размер на 23,30 лв., видно от изведен дневен „X“ - отчет № 0010058/17.01.2023 г. - 11:29:15 ч. Фактичeskата наличност в касата на обекта е в размер на 99,10 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства от Л. Х. И. - служител в обекта. Установена е положителна разлика в касовата наличност в размер на 75,80 лв., която не е отразена на фискалното устройство съгласно изискванията на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, издадена във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Във връзка с извършената проверка и направените констатации, управителя К. И. Л. е дал писмено обяснение, съгласно което, касов бон не е издаден поради разсеяност и слаба концентрация в следствие на здравословното му състояние. Според обяснението, разликата в касовата наличност се дължи на оставени монети в двете каси, които не са регистрирани в касовия апарат поради пропуск.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка

серия АА № 0130291/17.01.2023 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съставен е АУАН сер. АН № F692537/17.01.2023 г. Издадена е и ЗНПАМ № ФК-С1980-0130291/03.02.2023 г. от началник отдел „Оперативни дейности С.“, ГД“ФК“ в ЦУ на НАП.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

ЗНПАМ № ФК-С1980-0130291/03.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности С.“, ГД“ФК“ в ЦУ на НАП е връчена на 13.02.2023 г., видно от представената по делото разписка на лист 14 от делото. Жалбата е подадена от надлежната страна в законоустановения 14-дневен срок при наличието на правен интерес. С оглед на горното, съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, с оглед представените по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП /лист 27 от делото/.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

От данните по делото се установява, че оспорения административен акт е издаден на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС, съгласно който принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118

Издаването от компетентния административен орган на заповедта за ПАМ се извършва при условията на обвързана компетентност. Това означава, че при установено административно нарушение, административният орган не е могъл да преценява дали да наложи или не ПАМ, а е бил длъжен да го направи. Разпоредбите на чл. 186 и чл. 187 ЗДДС имат санкционен характер, тъй като ПАМ се налагат за преустановяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имат и превантивен характер. При наличие на една от предпоставките, посочени в чл. 186 ЗДДС, административният орган е длъжен да наложи ПАМ.

В съответствие с нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност/системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Аналогична е и подзаконовата правна норма на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), която задължава всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, като фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя

издадената фискална касова бележка. Видно от представените по делото доказателства безспорно се установява, че при извършената покупка от клиент в обекта на търговеца не е бил издаден касов бон. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, а се претендира единствено незаконосъобразност на ЗПАМ на формални основания. След като основанието за налагане на ПАМ не е отпаднало, административният орган няма правомощия да не я наложи. С оглед на горното съдът намира, че правилно административният орган е издал оспорваната заповед за налагане на ПАМ.

Безспорно неиздаването на надлежен документ за получено плащане при осъществена продажба - фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверителен знак за продажба е предвидена в закона предпоставка за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186 ЗДДС.

Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1 б. "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе обоснован извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. Това е така, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията за форма установени с АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 т. 4 АПК, в административният акт следва да се съдържат фактическите и правните основания за издаване на същия. Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, ПАМ се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице, което означава, че заповедта в качеството ѝ на индивидуален административен акт следва да отговаря на всички законови изисквания. По аргумент от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО съобразно преследваната от закона цел.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е четиринадесет дни - в рамките на законоустановения максимален срок. Видно от съдържанието на обжалвания административен акт по отношение на срока на ПАМ са изложени общо формулирани изявления, които нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай - за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на интереса на държавния бюджет и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. Не става ясно как е формирана волята на органа да определи срок на мярката, около средния размер, респ. кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Няма конкретизация относно това, къде се намира обектът, каква клиентела има, търговецът извършвал ли е друго нарушение по Наредбата или други фактически обстоятелства, които биха били относими към преценката за определяне на срока на ПАМ в размер

на 14 дни. Единствено е посочено, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност без конкретизация и яснота какъв период от време и, че е наясно с конкретните изисквания за нея и начина на организация на същата. Последното също не внася яснота каква организация и изисквания на извършваната търговска дейност има предвид административният орган /АО/.

В процесния случай АО е издал индивидуален административен акт, без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. Бланкетно е посочено, че този административен акт и неговото изпълнение не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за което същият се издава. При констатирано нарушение за първи път и при липса на констатации от него да са произлезли определени вредни последици за фиска, налагането на ПАМ за срок от 14 дни не съответства на предвидените в чл. 22 ЗАНН цели, което прави обжалваната заповед незаконосъобразна.

Настоящата инстанция намира изложените мотиви за твърде общи и бланкетни. От целите на ПАМ по чл. 22 ЗАНН за мерките по чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС в случая е относима превенцията - за предотвратяване на административни нарушения. Съответствието с тази цел не може да се изследва при неяснотата за избора на срок на ограничението в правната сфера на адресата на акта. Необоснован и противоречащ на доказателствата по делото се явява изводът, че 14-дневният срок е съразмерен на извършеното - неиздаване на фискален бон за продажба на стойност 8,50 лв. По изложените съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразена с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Съгласно него административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. При определената продължителност на срока - 14 дни, се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 9412 от 19.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3587/2019 г., Решение № 1108 от 28.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8169/2020 г.; Решение № 15498 от 14.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9177/2020 г. и др.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представеното по делото пълномощно и доказателства за тяхното заплащане в размер на 550 лв., от които 500 лв. платено адвокатско възнаграждение и 50 лв. платена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София - град, Трето отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Тендър Системс“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ЗНПАМ № ФК-С1980-0130291/03.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности С.“, ГД“ФК“ в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите за заплати на „Тендър Системс“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. С., [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителите на дружеството, сумата от 550 лв./петстотин и петдесет/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: